

Vajna Ádám

A LÁNDZSATÖRÉS MŰVÉSZETE

A lándzsatorés célja
a velünk szemben vágató lovag
német-római birodalom sárga palástjának atlaszkötéséből
kipiszkálni a jóléti államok
szomorúságának írmagját.

A veszély nem lebecsülendő!
Ellenfelünk csatakötényében felforgató filozófiákat,
apródja harisnyaszárában sokat tapasztalt hittant,
a díszpáholy alsó harmadában ugrásra kész
posztulátumokat találhatunk.

A győzelem, figyelembe véve
örökletes asztmánkat, nem valószínű.
A földön szétszórt lándzsaszilánkokat azonban
a jövő egy nem kevésbé nyomorult nemzedéke
még összeragaszthatja a lándzsatorő faszobrává.

A lándzsatorés művészete tehát abban áll,
hogy bizonyítsuk a lándzsatorő létezését.

PIAST ERZSÉBET TELJES MAGYAR KÍSÉRETE

Nagy Lajosnak

Egy hároméves gyerek ül a szőnyegen, kezével dörzsöli a karját.
Ő lehetne mondjuk lengyel.

Az idős királyné ezalatt Krakkó várában vidám mulatságot tartott.

Néhány perccel később a szükségleti feszültség ereje szétfeszíti a sémát,
Piastr Erzsébet teljes magyar kíséretét lemészárolták.
Az aktuális feszültség elnyomta az élménymaradványokat,
a gyerek már nem lehetne lengyel.

*A lengyelek egyébként is sérelmezték,
hogy Lajos birodalmának központja változatlanul Magyarország maradt.*

Bár Piastr Erzsébet nincs tisztában ezzel,
az érzékszervi-mozgásos sémában megőrzött tapasztalati anyag zárt
egységet alkot.
A gyerek tudja ezt.
Ha dörzsöli a karját,
Piastr Erzsébet teljes magyar kíséretét lemészárolják.
De nem dörzsöli.
A gyerek már nem lehetne lengyel.
Legtöbbször az ilyen apróságokon múlik minden.